

תוכנית הקורס ורשימת קריאה לקורס

סמסטר 2 שנה 2024

בית ספר: בית ספר סמי עופר לתקשורת M.A.

דיפלומטיה ציבורית במרחב הדיגיטלי

מרצים/ות:

פרופ' מורן ירחי myarchi@runi.ac.il

עוזרי/ות הוראה:

גב' לינור צפרוני tsifroni.linor@post.runi.ac.il

מספר הקורס:	27061	סוג הקורס:	סמינריון	שעות שבועיות:	4	נקודות זכות:	4
דרישות הקורס:	עבודה מסכמת	קוד קבוצה:	242270610	שפת לימוד:	עברית		

נושאי הקורס

נושאי הקורס ורשימת מקורות:

מבוא

Wang, J. (2006). Managing national reputation and international relations in the global era: Public diplomacy revisited. *Public Relations Review*, 32, 91-96.

-

מדיפלומטיה לדיפלומטיה ציבורית

Gilboa, E. (2008). Searching for a theory of public diplomacy. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 55-77.

אבן, א. 1985. הדיפלומטיה החדשה. ת"א: עידנים, 277-269.

Cull, N. (2008). Public diplomacy: Taxonomies and histories. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 31-54.

דיפלומטיה ותקשורת

Gilboa, E. (2001). Diplomacy in the media age: Three models of uses and effects. *Diplomacy and Statecraft*, 12, 1-28.

Liebes, T., & Katz, E. (1997). Staging peace: Televised ceremonies of reconciliation. *The Communication Review*, 2, 235-257.

Gilboa, E. (2005). Media-broker diplomacy: When journalists become mediators. *Critical Studies in Media Communication*, 22, 99-120.

דיפלומטיה ציבורית דיגיטלית

Arsenault, A. (2009) Public Diplomacy 2.0, In P. Seib (Ed.), *Toward a New Public Diplomacy* (pp. 135-153). New York: Palgrave.

Cull, N. (2011). WikiLeaks, public diplomacy 2.0 and the state of digital public diplomacy. *Place Branding and Public Diplomacy*, 7, 1 – 8.

רשתות חברתיות בשירות הדיפלומטיה הציבורית

Khatib, L., Dutton, W., and Thelwall, M. (2012). Public Diplomacy 2.0: A Case Study of the US Digital Outreach Team. *The Middle East Journal*, 66(3), 453-472.

Kenna, M. (2011). *Social media: following EU public diplomacy and friending MENA*. Brussels, Belgium: European Policy center.

-

דיפלומטיה ציבורית – תקשורת מסורתית ותקשורת חדשה

Taylor, P.M., (2009). Public diplomacy and strategic communications. In N. Snow, & P. M. Taylor (Eds.) *Routledge Handbook of Public diplomacy* (86-100). New-York, NY: Routledge

עוצמה קשה, רכה, חכמה וחדה

Nye, J. (2008). Public diplomacy and soft power. *Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616, 94-109.

Nye, J. (2004). *Soft power: The means to success in world politics*. New York: Public Affairs. Chapter 1, pp. 1-32 and Chapter 4, pp. 99-126.

Wilson, E. (2008). Hard power, soft power, smart power. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616, 110-124.

פרדון, ש. (2004). עוצמה רכה ככס לאומי. ירושלים: המכון לתכנון מדיניות העם היהודי.

Nossel, S. (2004). Smart power. *Foreign Affairs*, 83 (2), 131-142.

יחסי ציבור בינלאומיים

Kunczik, M. (1997). *Images of nations and international public relations*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates. Pp. 85-96.

Snow, N. (2008). International exchanges and the U.S. image. *The annals of the American academy of Political and Social Science*, 616 (1), 198-222.

מיתוג וניהול תדמית של מדינות ושחקנים פוליטיים

Ham, P.V. (2001). The rise of the brand state: Postmodern politics of image and reputation. *Foreign Affairs*, 80, 2-6.

Ayalon, A., Popovich, E., & Yarchi, M. (2016). From warfare to imagefare: How states should manage asymmetric conflicts with extensive media coverage. *Terrorism and Political violence*, 28(2), 254-273.

Avraham, E. & Ketter, E. (2008). *Media Strategies for Marketing Places in Crisis: Improving the Image of Cities, Countries and Tourist Destinations*. Burlington MA: Elsevier Inc. Chapter 1, pp. 3-18.

Heller, K. S. and Persson, L. M., (2009). The distinction between Public Affairs and Public Diplomacy. In N. Snow, & P. M. Taylor (Eds.) *Routledge Handbook of Public diplomacy* (225-231). New-York, NY: Routledge.

Zaharna, R.S., (2009). Mapping Out a Spectrum of Public Diplomacy Initiatives: Information and Relational Communication Frameworks. In N. Snow, & P. M. Taylor (Eds.) *Routledge Handbook of Public diplomacy* (86-100). New-York, NY: Routledge.

מלחמת נרטיבים

Ventsel, A., Hansson, S., & Madisson, M.L. (2019). Discourse of fear in strategic narratives: The case of Russia's Zapad war games. *Media, War & Conflicts*.

Yarchi, M. (2014). "'Badtime' stories: The frames of terror promoted by political actors". *Democracy & Security*, 10 (1), 22-51.

Yarchi, M. and Ayalon, A. (2020). "Fighting over the Image: the Israeli-Palestinian conflict in the Gaza strip 2018-19". *Studies in Conflict & Terrorism*.

האינטרנט בשימוש ארגוני הטרור

וימן, ג. (2006). טרור וירטואלי: כיצד טרוריסטים מודרניים משתמשים באינטרנט. בתוך ת. ליבס, ופ. פרוש (עורכים), כשהאויב נכנס אלי הביתה (72-109). תל אביב: הוצאת הקיבוץ המאוחד.

דיפלומטיה ציבורית וטרור

Seib, P. (2011). Public diplomacy, new media and counterterrorism. *CPD perspectives on public diplomacy*, 2. USC center on public diplomacy, at the Annenberg School.

Yarchi, M., Wolfsfeld, G., Sheaffer, T., and Shenhav, S.R. (2013). Promoting Stories about Terrorism to the International News Media: A Study of Public Diplomacy. *Media, War & Conflict*, 6 (3).

Yarchi, M. (2016). Terror organizations' uses of public diplomacy: Limited versus total conflicts. *Studies in Conflict & Terrorism*, 39 (12), 1071-1083.

דיפלומטיה ציבורית של ישראל

שי, נ. (2013) מלחמדיה. תל אביב: ידיעות אחרונות. עמודים 167-192.

Gilboa, E., & Shai, N. (2011). Rebuilding Public Diplomacy: The Case of Israel. In A. Fisher & S. Lucas (Ed.), *Trials of Engagement: The Future of US Public Diplomacy* (pp. 33-54). Leiden and Boston: Brill.

כרמון, י. (2010). שיתוק ההסברה של ישראל. *כיוונים*, 22 (יוני), 30-38.

Gilboa, E. (2006). Public diplomacy: The missing component in Israel's foreign policy. *Israel Affairs*, 12(4), 715-747.

Steinberg, G. (2006). Soft powers play hardball: NGOs wage war against Israel. *Israel Affairs*, 12(4), 748-768.

Yarchi, M. (2018). Two stories for two nations: Public diplomacy in the Israeli-Palestinian conflict. *Studies in Conflict & Terrorism* 41(9), 677-695.

סיכום: תקשורת ודיפלומטיה בעידן המידע

Bjola, C., Cassidy, J., and Manor I. (2019). Public Diplomacy in the Digital Age. *The Hague Journal of Diplomacy* 14, 83-101.

מטרות הקורס

תיאור הסמינר:

שינויים שאירעו בפוליטיקה הבינלאומית ובאמצעי התקשורת הרחיבו בצורה משמעותית את תפקיד התקשורת בדיפלומטיה, והביאו לכך שיחסי בינלאומיים מתנהלים כיום גם באמצעות דיפלומטיה ציבורית. זאת מכיוון שבעידן המידע, מדיניות חוץ לא יכולה להצליח ללא יכולת העברת מסרים בעלת השפעה על אנשים, ארגונים וממשלות. מטרת הקורס היא לבחון את ניהול הדיפלומטיה של מדינות ושחקנים פוליטיים נוספים בעידן המידע. נעסוק בשינויים שיצרה ההתפתחות הטכנולוגית על התנהלות היחסיים הבינלאומיים; באופן בו פועלת הדיפלומטיה הציבורית בתקשורת המסורתית ובמדיה החדשים;

בתדמית ומיתוג של מדינות; בשימוש של שחקנים לא מדינתיים (ובניהם ארגוני טרור) באינטרנט להעברת וקידום המסרים שלהם; במבצעי תודעה והשפעה; ובדיפלומטיה הציבורית של ישראל.

במהלך הקורס נקיים מספר הרצאות של אנשי מקצוע ישראלים, העוסקים בתחום הדיפלומטיה הציבורית, בכדי לדון בשימוש בטכנולוגיה הקיימת להעברת המסרים הישראליים בעולם.

בנוסף לשיעורים הפרונטליים, יתקיימו פגישות אישיות בזום, בהן כל צוות יקבל הנחייה אישית בנוגע למחקר אותו הם מבצעים במסגרת הסמינר.

מטרות הקורס:

מטרת הקורס היא להרחיב את ההבנה של הסטודנטים בתחום התקשורת הפוליטית בכלל, ובנושא הדיפלומטיה הציבורית בדגש על הקשרים של קונפליקט בפרט.

מבנה ציון הקורס

מטלות ודרישות:

נוכחות והשתתפות פעילה בשיעורים.

קריאת חומר ביבליוגרפי.

הגשת הצעת מחקר.

פרט – הצגת המחקר בכיתה.

הגשת סמינריון – עבודת המחקר.

מבנה ציון הקורס:

15% הצעת המחקר

25% פרט

60% מטלת סיכום

רשימת קריאה

נושאי הקורס ורשימת מקורות:

מבוא

Wang, J. (2006). Managing national reputation and international relations in the global era: Public diplomacy revisited. *Public Relations Review*, 32, 91-96.

מדיפולומטיה לדיפולומטיה ציבורית

Gilboa, E. (2008). Searching for a theory of public diplomacy. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 55-77.

אבן, א. 1985. הדיפולומטיה החדשה. ת"א: עידנים, 277-269.

Cull, N. (2008). Public diplomacy: Taxonomies and histories. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 31-54.

דיפולומטיה ותקשורת

Gilboa, E. (2001). Diplomacy in the media age: Three models of uses and effects. *Diplomacy and Statecraft*, 12, 1-28.

Liebes, T., & Katz, E. (1997). Staging peace: Televised ceremonies of reconciliation. *The Communication Review*, 2, 235-257.

Gilboa, E. (2005). Media-broker diplomacy: When journalists become mediators. *Critical Studies in Media Communication*, 22, 99-120.

דיפולומטיה ציבורית דיגיטלית

Arsenault, A. (2009) Public Diplomacy 2.0, In P. Seib (Ed.), *Toward a New Public Diplomacy* (pp. 135-153). New York: Palgrave.

Cull, N. (2011). WikiLeaks, public diplomacy 2.0 and the state of digital public diplomacy. *Place Branding and Public Diplomacy*, 7, 1 – 8.

רשתות חברתיות בשירות הדיפולומטיה הציבורית

Khatib, L., Dutton, W., and Thelwall, M. (2012). Public Diplomacy 2.0: A Case Study of the US Digital Outreach Team. *The Middle East Journal*, 66(3), 453-472.

Kenna, M. (2011). *Social media: following EU public diplomacy and friending MENA*. Brussels, Belgium: European Policy center.

דיפולומטיה ציבורית – תקשורת מסורתית ותקשורת חדשה

Taylor, P.M., (2009). Public diplomacy and strategic communications. In N. Snow, & P. M. Taylor (Eds.) *Routledge Handbook of Public diplomacy* (86-100). New-York, NY: Routledge

עוצמה קשה, רכה, חכמה וחדה

Nye, J. (2008). Public diplomacy and soft power. *Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616, 94-109.

Nye, J. (2004). *Soft power: The means to success in world politics*. New York: Public Affairs.

Chapter 1, pp. 1-32 and Chapter 4, pp. 99-126.

Wilson, E. (2008). Hard power, soft power, smart power. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616, 110-124.

פרדו, ש. (2004). עוצמה רכה כנכס לאומי. ירושלים: המכון לתכנון מדיניות העם היהודי.

Nossel, S. (2004). Smart power. *Foreign Affairs*, 83 (2), 131-142.

יחסי ציבור בינלאומיים

Kunczik, M. (1997). *Images of nations and international public relations*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates. Pp. 85-96.

Snow, N. (2008). International exchanges and the U.S. image. *The annals of the American academy of Political and Social Science*, 616 (1), 198-222.

מיתוג וניהול תדמית של מדינות ושחקנים פוליטיים

Ham, P.V. (2001). The rise of the brand state: Postmodern politics of image and reputation. *Foreign Affairs*, 80, 2-6.

Ayalon, A., Popovich, E., & Yarchi, M. (2016). From warfare to imagefare: How states should manage asymmetric conflicts with extensive media coverage. *Terrorism and Political violence*, 28(2), 254-273.

Avraham, E. & Ketter, E. (2008). *Media Strategies for Marketing Places in Crisis: Improving the Image of Cities, Countries and Tourist Destinations*. Burlington MA: Elsevier Inc. Chapter 1, pp. 3-18.

Heller, K. S. and Persson, L. M., (2009). The distinction between Public Affairs and Public Diplomacy. In N. Snow, & P. M. Taylor (Eds.) *Routledge Handbook of Public diplomacy* (225-231). New-York, NY: Routledge.

Zaharna, R.S., (2009). Mapping Out a Spectrum of Public Diplomacy Initiatives: Information and Relational Communication Frameworks. In N. Snow, & P. M. Taylor (Eds.) *Routledge Handbook of Public diplomacy* (86-100). New-York, NY: Routledge.

מלחמת נרטיבים

Ventsel, A., Hansson, S., & Madisson, M.L. (2019). Discourse of fear in strategic narratives: The case of Russia's Zapad war games. *Media, War & Conflicts*.

Yarchi, M. (2014). "'Badtime' stories: The frames of terror promoted by political actors". *Democracy & Security*, 10 (1), 22-51.

Yarchi, M. and Ayalon, A. (2020). "Fighting over the Image: the Israeli-Palestinian conflict in the Gaza strip 2018-19". *Studies in Conflict & Terrorism*.

האינטרנט בשימוש ארגוני הטרור

וימן, ג. (2006). טרור וירטואלי: כיצד טרוריסטים מודרניים משתמשים באינטרנט. בתוך ת. ליבס, ופ. פרוש (עורכים), *כשהאויב נכנס אלי' הביתה* (72-109). תל אביב: הוצאת הקיבוץ המאוחד.

דיפלומטיה ציבורית וטרור

Seib, P. (2011). Public diplomacy, new media and counterterrorism. *CPD perspectives on public diplomacy*, 2. USC center on public diplomacy, at the Annenberg School.

Yarchi, M., Wolfsfeld, G., Sheaffer, T., and Shenhav, S.R. (2013). Promoting Stories about Terrorism to the International News Media: A Study of Public Diplomacy. *Media, War & Conflict*, 6 (3).

Yarchi, M. (2016). Terror organizations' uses of public diplomacy: Limited versus total conflicts. *Studies in Conflict & Terrorism*, 39 (12), 1071-1083.

-

דיפלומטיה ציבורית של ישראל

שי, נ. (2013) *מלחמדיה*. תל אביב: ידיעות אחרונות. עמודים 167-192.

Gilboa, E., & Shai, N. (2011). Rebuilding Public Diplomacy: The Case of Israel. In A. Fisher & S. Lucas (Ed.), *Trials of Engagement: The Future of US Public Diplomacy* (pp. 33-54). Leiden and Boston: Brill.

כרמון, י. (2010). שיתוק ההסברה של ישראל. *כיוונים*, 22 (יוני), 30-38.

Gilboa, E. (2006). Public diplomacy: The missing component in Israel's foreign policy. *Israel Affairs*, 12(4), 715-747.

Steinberg, G. (2006). Soft powers play hardball: NGOs wage war against Israel. *Israel Affairs*, 12(4), 748-768.

Yarchi, M. (2018). Two stories for two nations: Public diplomacy in the Israeli-Palestinian conflict. *Studies in Conflict & Terrorism* 41(9), 677-695.

סיכום: תקשורת ודיפלומטיה בעידן המידע

Bjola, C., Cassidy, J., and Manor I. (2019). Public Diplomacy in the Digital Age. *The Hague Journal of Diplomacy* 14, 83-101.